

MIHIN KATOSI TALVIKKI

Pukulmin saari Tornionjoen suulla on reheväkasvuinen, siellä on monenlaista luontoa. Rannoilla alkaa keväällä rentukka avata nuppujaan ja heti kiiruhtaa orvokki perästä. Joskus ne innostuvat kukkimaan niin, että jokea reunustaa sinikeltainen seppelvyö. Sitten seuraavat muut, mesiangervo kermavaahdon näköisenä, se tuoksuu miedon makeana, pitkälehtinen tädyke, sellaisia sinisiä kukkalatvoja en ole muualla nähnyt. Kurjenjalka taiteellisena punaruskeana, rantakukka purppuranpunaisena, ranta-alpi komeana keltaisena.

Talvikkia en ole viime kesinä nähnyt, se kukki ennen rannalla koivujen välissä ihan mattona. Kaarlonvaltikka on myös hävinnyt, ennen laskin sitä talvikkien lähellä kolme-neljä yksilöä. Aikaisemmin olen havainnut yhden ainoa kaarlonvaltikan Marrasjärvellä suon laidalla. Ruokokanukka mustavalkoisine kukkineen ja punaisine marjoineen on vähentynyt. Toivottavasti ilmiö on väliaikainen.

Kissankäpälää olen nähnyt vuosia sitten. Sirot matarat ja hiirenherneet viihtyvät vierekkäin ja ovat hieno yhdistelmä. Kuluneena kesänä näin kallion juurella maitikin, matalan keltakukkaisen ruohon, se ympäröi kiveä kauniina kehänä. Kyllä luonto osaa! Maitikkia on kaikkialla Suomessa ja se saattaa jäädä huomaamatta yleisyytensä ja vaatimattomuutensa vuoksi. Sitten se ilmestyy kallion juureen puolirenkaana ja sitä vain ihmettelee, mikä eli kuka on sellaisen ”desainingin” keksinyt. Entäs oravanmarjat ja metsätähdet! Myrkyllistä kieloa ja vielä myrkyllisempää sudenmarjaa on saarella hyvin runsaasti.

Kullerot ja kurjenpolvet sekä puna-ailakit muodostavat laajoja alueita, ne ovat näyttäviä kukkamattoja, keltaista, sinipunaista vaaleasta heleään, punahekkuvaa britankukkaa. Koiranputket ovat yhtä pit-siniittyä, ne tahtovat valloittaa tilan muilta. Tuomia on runsaasti sekä pihlajia.

Sitten tulee horsman aika. Se on pioneeri, joka kiiruhtaa koristamaan myllerrettyjä maita. Se on häikäisevä kukkiessaan ja taiteellinen sen jälkeenkin, ruosteenpunainen ja valkovillainen. Apilaa ei tarvitse esitellä. Jokainen autolla liikkuva saa ihailta sitä teiden varsien pitkinä valkeina ja herkullisen punaisina kukkajuovina.

Kesää 1994 muistellen

Marja Tellervo Vuento